

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

Dec 23
Prov. Librarian
Winnipeg

ARG. (YEAR) 32

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 17 Juli 1924.

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 28

Ett och annat från parlamentet

Förslagen om regeringsinspektion av bankerna samt ändring av "The Inland Water Freight Rates Act" antagna.

En livlig diskussion har pågått rörande fraktsatserna å de "Stora Sjöarna."

Motionen i parlamentet rörande lag om fraktsatserna å de stora Sjöarna, med den föreslagna bestämmelsen, att sådeskepparen skulle till sådeskommissionen insända en kopia av skepparens kontrakt med transportbolaget, antogs av Underhuset efter en längre debatt den 8 dennes. Motionen gick därpå till senaten. Under debatten framfördes krav på att de s. k. kustlagarna skulle slopas. Detta skulle emellertid leda till att canadenserna kommo helt i händerna på de amerikanska transportkombinationen, vilket föranledde Robert Forke, att fråga om det överhuvudtaget spelade någon roll om den canadensiska skepparen föll i händerna på en canadensisk eller amerikansk "combine".

Under debatten i senaten om denna motion påstod senator W. H. Bennett att under 1923 existerade en transportkombination, som rövade skepparna på ofantliga summor. Han påstod att två av den canadensiska handelsflottans största ångare överlämnats till denna "kombination" till ett oerhördt lågt pris. Handelsflottan hade vid detta tillfälle 12 ångare, som kunde ha använts för sådesleveransen, som på ett skandalöst sätt handhades. Det var lika med kollektionerna. C. N. R. var i behov av 1,500,000 ton kol och ehuru den hade 12 fartige självöverkörbara leveranskontrakt till fräskgarvarna "combine", som gjorde oerhörda vinster på dessa maskiner, medan järnvägsstyrelsens egna ångare var styrelselösa. De flesta av dessa ångare hade senare sålts för ett rampir.

Motionen rörande regeringsinspektion av landets banker, antogs den 11 dennes i Underhuset, varefter den gick till senaten. Ett flertal amendemang varo föreslagna och ett såg stundtals ut som skulle regeringen leda nedslaget i denna fråga.

E. J. Garland, Bow River, föreslog att han uppställde till över 10 proc. av det upbetalda aktiekapitalet, och kunde göras, utan direktionsens enhälliga medgivande. De konservativa och progressiva ledarna röstade i favör av amendementet, som besträddes med sextonio röster mot femtiofyra — en mycket liten majoritet. Ett annat progressivt förslag besträddes med 94 röster mot 42. E. Spencer var förslagsställaren. Han föreslog att en fallen banks växlar och banknoter skulle insändas vid första tillfälle av medel ur bankens allmänna lösningsfond till fulla summor och att "the circulation redemption fund" skulle bildas av bankens tillgångar sedan alla skuldförbindelser "blarveta". Mr. Spencer framhöll att allmänheten alltid upp till Home Bank krachen ägde rum, varit en av upptäckningarna, att den s. k. "bank circulation redemption fund" varit tillgänglig för insändandet av bankens växlar och noter i händelse av bankens insolvens. I Home-bankfall-mänet däremot hade likvidatorerna från sågda fond endast mottagit den summa, som placerats av Home-banken och resten av goterna hade inlästs med bankens allmänna tillgångar på depositörenas bekvämlighet. G. G. Cooze, MacLeod, som talade i favör av amendementet, ansåg att de banker, som profiterade genom att utge godelutgivningar, skulle hållas ansvariga därför. William Irvine underhöll följande förklarande att säkerhets- eller lösningsfonden genom detta förslags antagande skulle bli tillgänglig i första och i andra hand vid en eventuell insolvens av en bank. Vid förtaget omröstning avlogs amendementet.

Motionen om kyrkoföreningen, vilken tidigare av Underhuset antagit, genomgick tredje läsnigen i Senaten den 14 dennes, varigenom sammanslagningen av de presbyterianska, Metodist och Kongregationella kyrkorna ägde rum. Några smärre delningar ägde rum, men inverterade inte på beslutet.

Parlamentet närmar sig sin upplösning. En del viktigare frågor är ännu oavgjorda. Hudson Bay-frågan har ännu ej behandlats och de som lyra för dennesanna snara lösningsfråga sig mycket oroliga. Det torde med lätthet kunna föreslås, att någon ansåg till banans färdigtbyggande något kommer att ges, och att västern, som en gång ser sig besviken i denna sak.

En österländsk allians å bane?

En allians mellan Kina, Japan och Sovjet-Ryssland påstås vara i görningen.

Den antiamerikanska stämningen i östera bereder väg för alliansen.

En korrespondent till en del av de största dagtidningarna å denna kontinent, har nyligen i en artikel förklarat att ett diplomatiskt spel f. n. pågår i fjärran östern, som trolligen kommer att leda till en allians mellan Ryssland, Kina och Japan. De tre nationerna ha många intressen gemensamt. De är alla angelägna att behålla "Asien för asaternas" för att förhindra brittiskt eller amerikanskt hegemoni å den asiatiska kontinenten och befria Kina från ekonomiskt och politiskt beroende av Europa och Amerika. Ryssland och Japan är emellertid båda rivaler, då det gäller att utöva inflytande över Kina, och tillvinnas sig den kinesiska marknaden och över Japan hänger skuggan av den kommunistiska Internationelen.

De mest framsynta ryska stämningarna anse att Japans tydliga villighet under sista tiden att komma på god fot med Ryssland är orsakad av tvendet anledningar. Den ena är den amerikanska rysslandsvänskapen av rysk sympati hos det japanska folket. Den andra orsaken är den, att bitterheten mot Föränta Staterna dagligen växer, en bitterhet, som är så intensiv och omfattande att den framkallat öppen fientlighet mot leke-asialer i såväl Japan som Kina. Den ovanligt vänliga mottagning som visades sovjet-envoyen Joffe i Tokio förlidet år, torde vara anledning till att den liberala japanske premiären Kato inbegär en så vänligt attityd gentemot Ryssland. Kato påstås ha folket på sin sida och hoppas kunna besegra den militära och konservativa oppositionen genom att utnyttja den anti-amerikanska stämning, som f. n. befinner sig vid höjdpunkten.

Japan har definitivt gått med på att utrymma norra Sakhalin, men förbehåller sig monopol på alla koncessioner därstädes. Detta vill Ryssland o-gärna gå med på, men följligt är att enighet kan uppnås i denna fråga. En konflikt mellan Japan och Föränta Staterna är oundviklig. Såvrid Japan därtör önskar behålla sin ställning som en stormakt är det nödvändigt att den ingår sådana förbindelser med Ryssland, att detta land åtminstone förblir neutral i händelse av ett krigsutbrott.

Stor sångarfäst i Chicago, Ill.

En jättkör, som skördar härliga lagrar å sångens område. — Besök av svenska storsångare.

En Swedenborgs-staty utväcks i samband med fästet.

En sångens högtidsveckla hade den 27-30 juni anordnats i Chicago, Ill., av Svenska Sångarförbundet i Amerika, varvid ett tusentals sångare från olika trakter deltog. Högtidligheterna voro av ovanligt tilldragande beskaffenhet och beskrivas av de s. v. m. tidningarna i de mest entusiastiska ordval.

Om fästligheterna återge vi följande efter Sv. Kuhren: "Efter ett orkesternummer av "Mäster Olaf", reste sig tusenmannakören som en man, och så dansade tonerna av "Vår Gud är oss en väldig verk" genom salongen. Det låg i luften att här försöka tala om hur det låt — intrycket var helt enkelt överväldigande — det var en psalmsvers "sjungen så, som endast få ha hört den sjungas fört. Nästa nummer var "Sveriges Flåga", och om applåder efter första numret voro dansande, blevo de nu nästan örnbetövande, och ingenting hjälpte utom det dakapnummer, som blev "Hur skönt det är i skogen gå", och så kom sångaren från Sverige, Knut Öhrström. Han sjöng arian ur La Bohème, och lade därmed publiken för sin fötter. Applåderna ville aldrig ta slut. Herr Öhrström sjöng en aria ur Rigoletto, men då han därefter givit ett andra dakapo, seradans Carmela, fick han ändå inte dra sig tillbaka förrän han någotsa buga sig ett halft dussin gånger. Härpå följde berömda säng också till en del därpå, att herr Öhrström sjöng på svenska, tydligt bevillande att operasjungen behöves nödvändigtvis vara öfversättelig för att man rätt skall kunna uppekta melodins skönhet. Kom så kören med "Bröllopsstasen" och det var bröllopet som stod härliga till. Första versen var likväl lite nog för den giriga

Politiskt uppror rasar i Brasilien

Rebeller driva de federala trupperna från Sao Paulo och intaga staden, varvid 3,000 personer dödas.

Folket understöder insurgenternas existens hotas.

Politiskt inbördeskrig rasar för närvarande i Brasilien. Staden Sao Paulo har intagits av rebellerna och militärbarackerna är i deras händer. Rebellledarna ha förklarat, att de ämnar intaga Rio de Janeiro och att dess truppstyrkor dagligen ökas av volontärer. Ett meddelande från Buenos Aires säger att upproret är en politisk karaktär och att president Bernardes regim är starkt hotad.

Rebellerna förtoga över en truppstyrka av över 34,000 man, medan den federala består av 24,000. De är också försedda med alla moderna krigsmaterialer och maskiner och påstås ha djupa försänkningar bland folket.

Vid de häftiga strider som ägde rum i Sao Paulo mellan rebellerna och de federala trupperna blevo omkring 3,000 personer dödade. Gatorna voro övertäckta av döda kroppar och gravdarnas befynnos otäckliga att begrava dem alla. Ett par amerikanska, som lyckts rymma från platsen, meddelade, att rebellerna tagit god värd. Om de sårade 600 förtistade gjorde motstånd mot rebellerna, men blevo antingen dödade eller tillfångatagna; — endast 20 av dem återvände till sina fartyg. Rykten ha också varit i omlopp att myteri ägt rum å krigsskeppet Minas Gerais, ett av de stora slagskepp i den brasilianska flottan, då en del av officerarna och besättningen vägrat att beskjuta rebellerna. Myteri påstås likaledes ha utbrutit i garnisonen vid Itapuasfästningen, och att federala hjälptrupper hindrats att underrätta regeringstrupperna. En federal bataljon sågdes ha förenat sig med rebellerna efter att ha förlorat en femtedel av sin styrka i strid mot dem.

Det påstås att de federala bombardera Sao Paulo och att åtta civila personer dödades, då en bomb slog ned å Du West Hotell. Detta, tillika med det förtasta bombardemanget, har uppretat folkmassan mot Rio de Janeiro-regeringen, medan rebellerna dagligen vinna rykten.

En revolutionär kongress under general Lopes' ledning, väntar man skall gå av stapeln i Sao Paulo. Gouvernör Carlos de Campos erbjöds att sätta sig i spetsen för en ny regering, — men leke under Bernardes presiderade. Campos vägrade att gå in på detta och erhöi rebellernas tillåtelse, att avlägsna sig per automobil. Han påstås nu vara i Santos under federalt beskydd.

Publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

publiken, utan mr Francke måtte slå an tonen till andra versen också. De gamla äktesskiva tonerna slog ut i vardags stanna. Så kom turen till henne, förtän vilken en svensk sångarfest leke kan bli fullständig — svenskarnes egen Marie Sundellus. Hon var sig lik, men på samma gång ut hon yngre, bättre och älskligare än än någonsin, och hennes sång — arian ur Den bergtagna — var sig också lik, men den blev också vackrare och starkare man bör den. Mm Sundellus kunde endast försä om att sjunga ett dakapnummer, men hon inopplärdes sju gånger. Programmet andras avslutnings "jungfrurna", spelad av orkestern. Mycket vackert och också mycket förlä, men som vi redan nämnt, den saknade på sin ställen något av sin svenskhet. Herr Öhrström sjöng "Du Sveriges bygd" av Althén; "Drömmen" av Sjögren, och slutligen "Morgon" av Eklov, den senare i synnerhet på ett övertrofrött sätt. De frenetiska applåderna följande med tvänne dakapnummer, av vilka det sista var "Värmeland du sköna", alla svenskar älskingsång, vare sig de sedan stamma från Värmland eller något annat landskap. För kören hade programmet stiftillvida ändrats att "Hör i stormen" blev alltså första numret följt av "De Svenske", vilken leke förordade någon förlust för åhörarna. Som dakapnummer sjöngs fört "Till mitt hem", under vars vackra men vemediga toner hundratais nånstund alltemelländ höjdes i jämnhöjd med ögonen, och efter därpå följande applåder, varmed denna sång beledades. svarade sångarne med "Hör oss Svea", som trolligen aldrig fört sjungits på ett mera medryckande sätt. Mm Sundellus gav därpå tre sånger med orkesteraccompanjemang, och det var här som hennes sånger finga lida något av den alltför entusiastiska musiken. Men inrop

Finnarna främst vid Olymp. Spelen

Finnarna Paavo Nurmi, Willie Ritola och Alham Stenroos tillhåra det snabbfotade släktet.

Svensken Wide kom som tvåa i 10,000-meter-löpningen och Arne Borg slår rekord som sjuunge.

Olympiska spelen påbörjades i Paris den 5 juli och har sedan pågått, följt med stort intresse över hela världen.

Vi skola härmed i korthet meddela en del av resultaten, så långt vi kunna samlas desamma:

Finnen Willie Ritola vann i 10,000-meter-löpningen med en tid av 30 min. 23 sek., varmed han slog sitt eget världsrekord. Svensken Wide kom som tvåa.

I spjutkastning utmärkte sig finnen J. Myrta som främst med 205 fot. Svensken Lindström blev nr 2, finnen Ekquist nr 4, svensken Blomquist nr 6. — I 100 meter "dash" kom engelsmannen Harold Abrahams som etta; tid 10 3/5-dels sek. I 400 meters hürdle kom amerikanen Taylor som etta och finnen Vilen som tvåa. Tid 52 3/5-dels sek. (Nytt världsrekord). I höjdhopp med anslags vann am. Harold Osborne med 6 fot 5 tum (Nytt olymp. rekord). Svensken Janason kom som sjätte man med 6 fot 1 tum.

I 3,000 meters hinderlöpnig vann finnen Willie Ritola med en tid av 9 min. 33 3/5-dels sek.

I 100 meter hürdle blev resultatet följande: 1) Dan Kinsey, 2) Peterson, Sverige, 3) Christiernson, Sverige, 4) Karl Anderson, Föränta Staterna.

Finnen Paavo Nurmi tog första priset i såväl 1,500 sek. 5,000 meter-löpningen och visade sig därtill vara den styvaste långlöparen. I 5,000 löpningen klarade han på 3 min. 53 3/5-dels sek. (3 1/2-dels sek. bättre än förra rekordet) och rekordet för 5,000 meter-löpningen tog han från sin landsman Willie Ritola, med en tid av 14 min. 31 1/5-dels sek. Svensken E. Wide kom in som tredje man.

I 400-m-löpningen segrade schweizaren J. Imbach med precis 48 sek., svensken Engdahl blev nummer 2.

I stavhopp uppnådde Lee Barnes och Oleu Graham, båda från Californien 3,95 meter eller 12 fot och 1 1/2 tum.

I finalen i släggkastning vann amerikanen Fred D. Tootell, Boston med 53 meter; svensken Skold blev femte med 45 meter.

Sin tredje triumf vann den finske löparen Paavo Nurmi den 12 dennes då han kom in som första man i 10,000 meter-terränglöpnigen och "båt" sin landsman Ritola på 100 meter. Hans tid var 32 minuter 54 3/5-dels sek.

Bruneto, (Argentina) slog det olympiska rekordet i trestegshopp genom att nå ett resultat på 15,42 meter.

Ännu en finne, Alham Stenroos, har utmärkt sig. Han segrade i märke-löpningen med en tid av 2 timmar, 42 min. och 22 3/5-dels sek.

Italianaren Frigerio blev "fotgångarnes" kung vid Olympiska spelen, liksom och i Antwerpen 1920. Han vann 10,000 meters gången med en tid av 47 minuter o-49 sek.

I 3,000 meters "team race" segrade finnen Nurmi, tillryggaliggande sträckan i en tid av 8 min. och 32 sek., varigenom det förra olympiska rekordet slogs (8 min. 36 4/5-dels sek.).

De olympiska småtävlingarna öppnades i Les Tourelles, Frankrike, den 13 juli, varvid F. S:s simmarlag för damer vann de kvalificerade tre tävlingarna å 400 meter. Vid första "heaten" kom Gertrude Ederle fört, miss Molesworth, England som tvåa. Tiden var 6 min. 12 1/2 sek. Helen Wainwright vann andra "heaten" mot Mariette Protin, Frankrike, med en tid av 6 min. 27 1/2-dels sek.

Tre provsmningar mellan männens 1,500 meter-simning företogs, då Annelson, England vann över Smith (U. S. A.); tid: 22 min. 10 2/5-dels sek. Borg, Sverige vann "the second heat" mot Taylor (England). I tredje tävlingen slog Charlton, Australien rekordet genom att simma sträckan på 21 minuter 20 2/5-dels sek., men detta rekord sänktes senare av Arne Borg till 21 min. 11 2/5-dels sek. Som ett summarium över tävlingarna, kan så långt vi funnit sågas, att Föränta Staterna kommer som nummer ett med 255 poäng. Finland som tvåa med 166 och England som tre med 85 1/2. Sverige kommer som 4:de med 114 p.

Redistributions-motionen färdig

De västra provinserna erhålla större representation i federala parlamentet.

Enligt de nya bestämmelser kommer underhuset att bestå av 245 ledamöter.

Redistributionsmotionen har nu förelagts Underhuset. Saken har under en längre tid varit föremål för diskussion och hänskjöts till en speciell kommitté mars månad. Denna kommitté har nu sitt förslag färdigt, ehuru kommittéledamöterna ej i allt kunnat enas. Det är i synnerhet med avseende å valkretsarna i South Hastings, West Peterboro, Hastings-Peterboro och Fort William, som den ej kunnat enas sig.